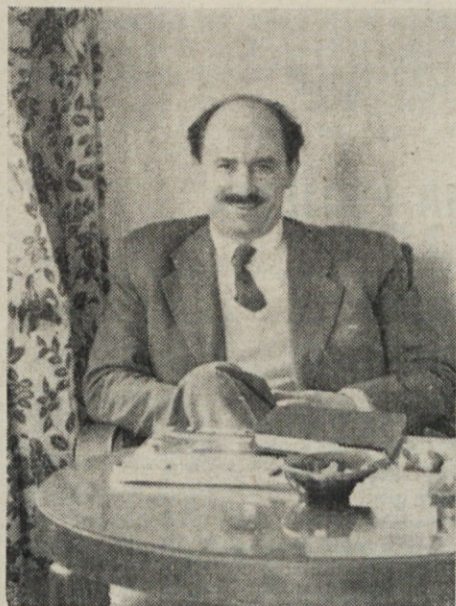

PRED VOLITVAMI

Tovariš Stanovnik Janez v Jaršah

Zakon o socialnem zavarovanju in pokojninah, kateri je bil sprejet v letu 1957, je eden najugodnejših za delavski razred, kar jih obstaja v svetu. Iz tega zakona se vidi, kako veliko skrb posveča državno vodstvo delovnemu človeku. Veliko zaslugo, da je bil ta zakon sprejet v taki obliki, pa ima zvezni zbor proizvajalcev, v katerem so poslanci, ki sami aktivno delajo v raznih podjetjih in tako tudi poznajo težkoče in potrebe delavstva.

Če po drugi strani pogledamo linijo naše zunanje politike, lahko ugotovimo, da stopa naše vodstvo po jasno začrtani poti mirnega reševanja vseh vprašanj in sodelovanja med narodi, ne glede na sistem notranje družbene ureditve in to na osnovi enakopravnosti. Posledica tega je, da ima naša država ogromen ugled v svetu ter je svetel vzgled, kako se je treba boriti za svojo neodvisnost in kako je treba pomagati narodom, ki svoje neodvisnosti še nimajo.

Vse to nam nalaga dolžnost, da na volitvah, ki bodo dne 23. marca, izpolnimo svojo državljansko dolžnost. S tem dokažemo, da stojimo trdno skupaj z našim vodstvom, istočasno pa jim damo močno podporo pri nadaljnjem delu v notranji in zunanji politiki.

Zato bomo z udeležbo na volitvah pokazali zunanjemu svetu, da predstavljamo monolitni narod, da hočemo doseči cilj, za katerega je bilo prelite toliko krvi naših bratov in sestra, to je, hočemo zgraditi socializem — boljše in srečnejše življenje naših narodov.

c-j.

PREDEN OBČUDUJEMO
SI ŽELIMO

ALI MORDA ZAVIDAMO
KAKEMU LJUDSTVU
NJEGOV VIŠJI ŽIV-

LJENJSKI STANDARD
MORAMO OBČUDOVATI
MU ZAVIDATI
SI ŽELETI

PREDVSEM PA DOSEČI
NJEGOVO VEČJO STO-
RILNOST DELA

VSEBINA:

- F. Jeraj — Pred volitvami
- J. Strojani — O racionalizaciji in novatorstvu
- Dr. Jerovec — Leto 1957, lep uspeh našega podjetja
- F. Panjan — Delo komisije higiensko tehnične zaščite
- F. Panjan — Nekaj o delu tarifne komisije
- O. Lipovšek — Zolčna razprava
- J. Stele — Od leta 1924 delam v Induplati
- S. Smon — Kaj se želite učiti?
- mm — Med novitetami na Titovi cesti
- mm — Obračun
- O. Lipovšek — Ne pozabite, Via Cicerone!
- Dr. Jerovec — Partizan Jarše med dvema poslovnima dobama
- mm — Ne nuca nič, ne škodje nič
- V. Habjan — Personalne spremembe

TISTI, KI POVZROČI, DA NA MESTU, KJER JE RASLA ENA BILKA, RASTETA ODSLEJ
DVE, NAPRAVI ZA SVOJ NAROD VEČ, KAKOR VOJSKOVODJA KI JE DOBIL BITKO

O racionalizaciji in novatorstvu

Stremljenje vseh nas — poedinca in družbe — je napredek.

Možnost ustvaritve napredka v mejah možnosti pa je dolžnost nas vseh, da pri tem pomagamo. Napredek v obliki izboljšanja dela, delovnega procesa ali metod imenujemo novatorstvo ali racionalizacijo.

Beseda racionalizacija bi v tem smislu imela sledeči pomen: Delo bo racionalno, kadar bo ob danih pogojih učinkovitejše, cenejše in ne zahtevalo preveč napora. Iz teh besed lahko razberemo, da vsak človek najsi bo to delavec ali najizobraženejši strokovnjak, pripomore, da se določeno delo ali delovni postopek ali pa celo celotni delovni (tehnološki) proces v tovarni izboljša.

DS našega podjetja je postavil komisijo šestih članov, ki bo pregledala vse predloge ali se le ti nanašajo na racionalizacijo ali novatorstvo. Ta komisija bo pomagala v primerih, kjer predlagatelj iz upravičenih razlogov ni sposoben sestaviti k predlogu tehnično dokumentacijo. Tistim torej, ki imajo gotovo zamisel, pa tega ne znajo pravilno dokumentirati, bo komisija pomagala sestaviti elaborat.

Komisija bo obravnavala vse predloge, ki jih bodo nanjo naslovili posamezniki ali skupine.

Upoštevana bo vsaka izboljšava, ki bo dokazala, da je izvedljiva in napredna. Vsak delavec ali usluž-

benec je zatorej dolžan, da stalno misli, kako bi se dalo določeno delo boljše, hitreje in ceneje izvršiti. Dolžnost vseh je, da presojamo, študiramo, gledamo in urejamo naše delo. V obstoječem okolju ne bomo zvišali produktivnosti, ta pa je direktno povezana z zvišanjem življenjskega standarda. Napačno je stališče, da se da življenjski standard zvišati samo z modernizacijo in avtomatizacijo. Največji napredek bomo dosegli, ko se bomo pričeli vsi do zadnjega zanimati za to, kako bomo boljše delali.

V tujih deželah obstajajo v podjetjih posebni biroji, ki se ukvarjajo izključno z vprašanjem novatorstva in racionalizacije. Njihovo delo je usmerjeno samo v to smer. V ZDA so pričeli z delom na področju racionalizacije in novatorstva že v preteklem stoletju in prav temu dejstvu gre zasluga, da je pri njih storilnost na enega delavca tako zelo visoka.

Čas je, da pričnemo misliti na to tudi pri nas. V danih pogojih bo prav racionalizacija tista, ki bo prinesla večjo storilnost dela in s tem bomo stopili na novo razvojno pot.

Danes naj bo to samo uvod, v naslednjih številkah našega glasila pa bomo še pisali o ugodnostih materialne vrednosti za predlagatelja in podjetje, ter o predlogih in predlagateljih.

J. S.

LETO 1957 — LEP USPEH NAŠEGA PODJETJA

V letu 1957 je naš kolektiv zabeležil lepe uspehe, predvsem če jih primerjamo z letom 1956, kakor tudi v primerjavi s prejšnjimi leti.

Skupni dohodek za l. 1957 je bil dosežen v višini 2 509 353 000 din, kar predstavlja 13,2 % več kot smo planirali in 19,1 % več kot smo dosegli v l. 1956.

Če celotni dohodek razdelimo na glavne elemente, ti so lastna cena, dobiček in prometni davek, vidimo sledeče:

	Plan 1957	L. 1956	L. 1957	Indeks na plan	na 1956
celotni dohodek	2 216 300	2 106 977	2 509 353	113,2	119,1
dobiček	457 967	412 255	511 489	111,7	124,1
prometni davek	419 282	398 866	483 601	115,3	121,2
lastna cena (stroški)	1 339 051	1 295 856	1 514 263	113,1	116,9

Iz zgornje razpredelnice se vidi, da so se stroški dvignili sorazmerno dvigu celotnega dohodka, da pa se je močnejše dvignil prometni davek, kar pa je pripisati močnemu prekoračenju plana v bombažnih tkaninah. Od ugotovljenih stroškov odpade na posamezne elemente:

	V letu 1957	V letu 1956
Materialni stroški	77,2 %	78 %
Stroški za plače s prispevki	12,9 %	11,7 %
Prispevki skupnosti	5,9 %	6 %
Amortizacija	4 %	4,3 %
Skupaj	100 %	100 %

Kakor vidimo, se je udeležba plač v skupnih stroških povišala, kar je posledica večjih osebnih prejemkov v letu 1957, napram onim v letu 1956.

Ako razdelimo dobiček, lahko ugotovimo sledeče:

	Leto 1957	Leto 1956
Dohodki proračunov	74,1 %	82,3 %
Za rezervni sklad podjetja	2,6 %	2,9 %
Za odplačilo investicijskih posojil	10,4 %	4,7 %
Za plače in premije z doprinosi	9,6 %	6 %
Za sklad prostega razpolaganja	3,1 %	3,8 %
Za hranarino do 7 dni	0,2 %	0,3 %
Skupaj	100 %	100 %

Iz teh podatkov lahko vidimo, da se je udeležba podjetja v dobičku zvišala od 11,7 % v letu 1956, na 25,9 % v letu 1957.

Delovna sila se je v l. 1957 dvignila na 1030 povprečno zaposlenih delavcev in uslužbencev, ter 18 vajencev. Od tega je bilo moških 268 in žensk 762, ali 74 %. $\frac{3}{4}$ delavcev je delalo na izdelavnih delovnih mestih, $\frac{1}{4}$ pa na režijskih. Kvalifikacijsko je bil sestav sledeč:

Visokokvalificiranih	4,9 %
Kvalificiranih	51,9 %
Polkvalificiranih	38,7 %
Nekvalificiranih	4,5 %

Zaposleni so prejeli tekom leta sledeče prejemke v primeru z letom 1956 v 000 din:

	1957	1956
Tarifni pravilnik	112 981 74,4 %	102 645 81,8 %
Prekoračenje norm	10 651 7 %	4 831 3,9 %
Premije	6 657 4,4 %	5 618 4,5 %
Plače iz dobička	19 514 12,9 %	10 847 8,6 %
Vajenci in honorarji	2 008 1,3 %	1 516 1,2 %
Skupaj	151 811 100 %	125 457 100 %

Iz podatkov lahko razberemo, da se je močno povečala udeležba plač iz dobička, kakor tudi iz plačnih plač zaradi prekoračenja norm. Povprečno prekoračenje norm je bilo v letu 1957 za 6,4 % višje od leta 1956, medtem ko je bilo ustvarjeno proizvodnje več za 10,4 %.

Vse te ugodne rezultate v letu 1957 je pripisati predvsem dejstvu, da smo bili skozi vse leto preskrbljeni s surovinami in da smo imeli dovolj razpoložljivih denarnih sredstev na razpolago. Izpadov električnega toka v letu 1957 ni bilo, razen nekaj ur v januarju mesecu. Ugodno je vplivala na proizvodnjo tudi stalnost norm in premij mojstrskega kadra.

Prodaja je potekala v redu. Od skupno prodanih izdelkov smo izvozili v inozemstvo 3 %, kar predstavlja 49 550 000 deviznih dinarjev, medtem ko smo uvozili lanu, utenzilij in barv le za 39 289 000 deviznih dinarjev. Prodajali smo po vsem območju FLRJ.

Za investicije in investicijska popravila smo porabili 24 168 000 din, od tega za nove investicije 11 044 000 din, kar je sorazmerno zelo malo. Omembe vredne investicije so bile samo križno previjalni stroj, en vilični nakladalec, ter nekaj pisarniških strojev in 4 kondenzatorji. Ostale nabave so se nanašale na manjše stvari in na načrte za rekonstrukcijo tovarne, predvsem na rekonstrukcijo za dotrajano kotlarno.

Konec leta 1957 razpolaga podjetje s sledečimi sredstvi v svojih skladih v 000 dinarjih:

Amortizacij. sklad za nadomestitev (prost)	8 446 din
Amort. sklad za nadomestitev (blokiran)	103 687 din
Rezervni sklad	42 970 din
Sklad prostega razpolaganja	19 116 din
Sklad osnovnih sredstev	557 533 din
Sklad obratnih sredstev	485 042 din

Ekonomski efekt poslovanja v letu 1957 se odraža v produktivnosti, rentabilnosti in ekonomičnosti. Vsi ti ekonomski pokazatelji so bili v letu 1957 ugodni in boljši kot v letu 1956. Produktivnost nam pokaže za 14,4 % boljši rezultat kot odnos ostvarjene proizvodnje in delovne sile, odnosno izvršenih ur. Tudi ni podlagi tehničnih pokazateljev lahko ugotovimo, da je produktivnost narasla. V predilnici smo proizvedli na enega zaposlenega tekom leta 2963 kg preje v primeru z 2628 kg, ki smo jih proizvedli na enega zaposlenega v letu 1956. V tkalnici se je proizvodnja v letu 1957 dvignila kot posledica večjega izkoriščanja strojev.

Rentabilnost kot odnos ustvarjenega celotnega dohodka do vrednosti sredstev, s katerimi smo poslovali, nam pokaže za 13,8 % boljši rezultat kot v letu 1956. Tudi ekonomičnejše smo poslovali v letu 1957, ker smo imeli napram l. 1956 sorazmerno več dohodkov in manj stroškov.

Ob zaključku lanskega leta, ki se formalno zaključuje z bilanco, si lahko želimo samo še več tako uspešnih let, kot je bilo leto 1957.

Finančni vodja

ŽOLČNA RAZPRAVA

Dne 6. februarja letos je DS Induplati na svoji 1. redni seji l. 1958 obravnaval po predloženem in sprejetem dnevnem redu okvirno mnenje o II. stanovanjski zadrugi, ki se je delno že formirala.

Predsednik je pri tem prebral pritožbo kandidata za gradnjo individualne stanovanjske hiše tov. P. F., v kateri se sklicuje na pravico, katero ima do vstopa v II. stanovanjsko zadrugo. Iz pritožbe je razvidno, da je ta primer predhodno reševal že UO podjetja in mu po izjavi predsednika v njegovi navzočnosti odklonil podporo, ker ne izpolnjuje pogojev, katere se zahteva od kandidata za gradnjo hiše.

V diskusijo je poseglo precejšnje število navzočih in so bila mnenja o upravičenosti in proti deljena. Nastala je polemika o tem ali se pritožbi ugodi ali ne. Predsednik DS je dal predlog na glasovanje ter se je za ugodno rešitev pritožbe izjavilo 10 članov DS, proti so glasovali 4 člani, 6 pa se je glasovanja vzdržalo. Predsednik DS je takoj zatem izjavil, da se pritožbi ugodi in prosilca P. F. uvrsti v članstvo II. stanovanjske zadruge.

V nadaljevanju je prosil za besedo direktor podjetja tov. Marinc ter v kratkih in jedrnatih besedah osvetlil ta primer. Doslej nismo upoštevali moralnih kvalitet prosilcev, je dejal, prav primer P. F. pa kaže, da je prosilec precej prispeval za današnjo stvarnost ter bil v času NOV aktivni delavec. Možnost DS, da preveri posamezne primere, pa je treba v takih okoliščinah upoštevati. Pravilno je, je rekel tov. direktor, da ima DS možnost mimo pravil in pogojev razpravljati o problemih ter nato sprejeti dokončen sklep.

Navzoči so pozdravili izjavo direktorja s ploskanjem. K besedi se je nadalje oglasil predsednik UO, ki je potrdil pravilnost teh besed, ni se pa strinjal s tem, da se na nekem forumu o stvari že razpravlja ter tam zavzame določeno stališče, ki se pa kasneje spremeni v prav obratno izjavo.

Podobno je naglasil predsednik DS tovariš Zabukovec, da je s tem podan še en dokaz, da se doslej še ni upošteval noben večji sklep DS iz čisto osebnih razlogov. Tako je bil poničen sklep o nagradi 10 000 din za onega delavca, ki v enem izmed preteklih let ne bi manjkalo od dela niti en sam dan. Sklep se ni izvedel, ker so bili posamezni kandidati ovrženi, in da bi ne prišlo do zamere, se je izvajanje o nagrajevanju opustilo. Podobno se je zgodilo s sklepom o delovni disciplini, ki se ne izvaja, kot je bilo na DS sprejeto, zaradi nekaterih izjem, ki strogo izvajanje tega sklepa onemogočajo. Tretjič se je ovrгло sklep DS, ko se je reševalo nagrajevanje delavcev po zaposlenosti v Induplati. Stališče, katerega je zavzel DS, so nekateri negirali ter kasneje isto zopet zahtevali. S tem v zvezi je nastalo vprašanje ali sploh še ima smisel nagrajevati po stažu zaposlenosti ali ne.

Zadnji primer pa je najbolj drastičen, saj je bilo nekaj prosilcev za vstop v I. stanovanjsko zadrugo s strani komisije odklonjenih, ker niso izpolnjevali pogojev in ker so bili po vsej verjetnosti to delavci. Zanje namreč do takšne polemike ne bi prišlo. V bodoče bo treba o vsakem posameznem kandidatu zavzeti podobno stališče, da nihče od prihodnjih ne bo oškodovan.

Otmár

Nekaj o delu tarifne komisije podjetja v letu 1957

Tarifna komisija podjetja, ki je v sledečem sestavu:

1. Tov. Rebernik Franc, tehnični vodja — predsednik komisije; 2. tov. Panjan Franc, sekretar podjetja — tajnik komisije; 3. tov. Fajdiga Anton, obratovodja predilnice — član komisije; 4. tov. Jeraj Franc, obratovodja tkalnice — član komisije; 5. tov. ing. Sazovov Sergej, obratovodja oplemenitilnice — član komisije; 6. tov. Lipovšek Otmar, obratovodja tiskarne — član komisije; 7. tov. Zornada Aron, vodja pogona — član komisije; 8. tov. Drašček Kristijan, predsednik sindikalne podružnice — član komisije, ki deluje v tem sestavu že vrsto let, se je v preteklem letu sestala k 11 sejam, iz česar se da sklepati, da se je redno enkrat mesečno sestajala, razen v mesecu juliju, ko so bili kolektivni dopusti.

Na svojih sejah je obravnavala povišice in sploh spremembe plač, predlaganih po posameznih obrato-

vodjih v okviru Tarifnega pravilnika, določevala urne mezde novo sprejetim delavcem, obravnavala razne prošnje in pritožbe iz področja tarifne politike. Upravi podjetja, odnosno organom delavskega samoupravljanja razne predloge za nagrajevanje posebnih prizadevnih delavcem in nameščencem. Vršila je kontrole nad izvajanjem norm in predlagala upravnemu odboru za eventualne popravke, ako je bilo to kje potrebno.

V letu 1957 je obravnavala komisija 142 primerov za zvišanje urnih mezd in 92 primerov določanja mezd novo vstopivšim delavcem. Predlogov za otvoritev novih delovnih mest je dala komisija 4. V tem času je obravnavala 6 prošenj, odnosno pritožb na plače, ki so jih vložili posamezni člani kolektiva ali pa skupinsko po oddelkih.

Tarifna komisija obravnava vse plače, prošnje in pritožbe v skladu z obstoječim Tarifnim pravilnikom podjetja.

Pn

Delo komisije higiensko-tehnične zaščite dela v podjetju

»Induplati« Jarše — za čas od 1. VIII. do 31. XII. 1957

Komisija v sestavu tov. Rebernika Franca, kot predsednika komisije; Panjana Franca, kot tajnika komisije; dr. Siška Marije, kot člana komisije; Zornada Arona, kot člana komisije; Marolta Staneta, kot člana komisije; Ručigaja Antona, kot člana komisije in Česnika Jožeta, kot člana komisije, ki je bila postavljena z odločbo direktorja št. 8102/57, dne 26. VII. 1957, je v zgoraj navedenem času izvršila sledeča opravila:

Pregledala je vse delavnice in obratne prostore v poslopiju tkalnice, in sicer dne 20. IX. 1957 pripravljalnico, avtomatsko in malo tkalnico, dne 17. XI. 1957 je pregledala obratne prostore spodnje tkalnice, škrobnice, prejemarne, munge in električne centrale. Dne 12. XII. 1957 oplemenitilnico, kletne prostore, adjustirno, skladišče gotovega blaga, remontno delavnico in garderobe tkalnice. O vseh pregledih je komisija sestavila zapisnik o ugotovljenih nedostatkih in je z enim izvodom zapisnika obvestila upravo podjetja, z enim izvodom občinsko in okrajno komisijo HTZ in z enim izvodom pa okrajni Inšpektorat dela v Ljubljani. Za vse najdene nedostatke je dala komisija svoje predloge za izboljšavo, odnosno za ustrezajoč varnostni ukrep.

Komisija ugotavlja, da so bile po njenem predlogu vse pomanjkljivosti odstranjene, ali pa so bile izvedene izboljšave varnostnih naprav, na katerih delovnih mestih je smatrala to za potrebno. O naših garderobah se je tudi že veliko pisalo in ukrepalo, zlasti o garderobah v tkalnici, pa se to vprašanje, ki je za podjetje dokaj boleče, ni premaknilo z mrtve točke. Odgovor na to vprašanje je enostaven in kratak: »Ni primernega prostora«, kjer bi lahko uredili sodobne, higienske garderobe.

Po knjigovodskih podatkih je bilo v vsem letu 1957 (do zaključno 30. novembra) izdanih 5 624 000 din za higiensko-tehnično zaščito pri delu, ali za eno zaposleno osebo 5360 din. Od tega je bilo izdano za osebno zaščito 4 620 000 din, za tehnično zaščito 42 000 din, za higiensko zaščito pa 136 000 din. Za okrepčila

delavcem na delovnih mestih s težjimi delovnimi pogoji (mleko), je podjetje izdalo 827 000 din.

V mesecu novembru je komisija organizirala predavanje s filmi o nesrečah pri delu in cestno-prometnih nesrečah, kakor tudi zdravstveno predavanje za žene o ženskih boleznih. Predavanja so bila vsa dobro obiskana, zlasti predavanje o bolezni žena, iz česar sledi, da ima zaposlena žena interes ohraniti si zdravje in svojo delovno sposobnost. V tekočem letu bo komisija organizirala še več takih predavanj. Okrajni zavod za socialno zavarovanje v Ljubljani je priredil dne 17. decembra poučno ekskurzijo za predsednike komisij HTZ in varnostne tehnike iz podjetij v tovarno »Iskra« Kranj. Te ekskurzije, ki je bila vsa kakor poučna, se ni iz našega podjetja nihče udeležil.

Na zadnji seji v letu je komisija razpravljala o organizaciji tečaja za prvo pomoč (ta tečaj se sedaj že vrši). Skozi ta tečaj, ki se bo nadaljeval, naj bi šla vsaj polovica vsega delavstva, da se usposobijo za dajanje prve pomoči, kadar in kjer bo to potrebno. Izkušnje govori, da je v ne malo primerih ravno tako izvežbana prva pomoč rešila človeško življenje (električni udar, kap, utop itd.).

Pri analizi nesreč pri delu in nesrečah na poti na delo ali z dela, je komisija ugotovila sledeče: (vzeto za vse leto 1957) — vseh nesreč skupaj je bilo 87. Od teh odpade na predilnico 22 ali 7 %, na tkalnico 19 ali 4,1 %, na oplemenitilnico 2 ali 4,3 %, na tiskarno 2 ali 9,5 %, na pogonski oddelek 17 ali 8,2 %, na poti na delo ali z dela pa 25 nesreč ali 2,5 %. Skupni odstotek nesreč znaša 8,2, računajoč povprečno 1049 zaposlenih v letu 1957.

Komisija ima redno svoje mesečne seje in jih je imela v tem letu skupaj 5. Člani komisije so disciplinirani in prihajajo redno na seje in vršijo svoje delo v redu. Pri izpolnjevanju svojih nalog se komisija naslanja na Splošni pravilnik o higiensko-tehnični zaščiti pri delu (Ur. list FLRJ št. 16/1957 in št. 36/1950) in Interni pravilnik o higiensko-tehnični zaščiti pri delu našega podjetja.

Pa

„Od leta 1924 delam pri Induplati ...“

Intervju s tehničnim vodjem tov. Rebernikom

1. Od kdaj delate pri Induplati in preko katerih delovnih mest ste prišli do svojega današnjega položaja?

»Takoj po odsluženju vojaškega roka leta 1924 sem kot 21-letni fant nastopil službo pri Induplati. Sem me je spravil moj prijatelj in sošolec s srednje tehnične šole tov. Korbar. Naša tovarna se je takrat šele gradila, zato sem moral najprej pomagati pri montaži tkalskih strojev in pozneje na teh strojih tudi tkati. Ko sem napredoval v tehničnega uslužbenca v obratni pisarni, me je takratni lastnik tovarne po-

slal na enoletno prakso v svoje tovarne na Češko, kjer sem praktično in strokovno mnogo pridobil, saj sem celo med svojim prostim časom obiskoval privatne teoretske ure. Po vrnitvi me je šef postavil za asistenta tehničnega vodje, kar sem ostal do leta 1941 — do izbruha 2. svetovne vojne. Tedaj sem moral prekiniti službo, ker so me Nemci odpeljali v ujetništvo. Iz tega sem se srečno izmazal in odšel v partizane. Takoj po osvoboditvi sem prišel zopet v Induplati, kjer sem postal tehnični vodja. Dve leti sem bil celo direktor podjetja in nato referent za pospeševanje proizvodnje. Od leta 1950 sem bil postavljen zopet na delovno mesto, na katerem sem danes.«

2. Na katerem delovnem mestu ste najraje opravljali svoje službene dolžnosti in zakaj?

»Brez dvoma na sedanjem delovnem mestu, saj imam kot tehnični vodja pregled čez delovanje vse tovarne, v kateri sem vzrastel. Moje delovno mesto je zanimivo tudi zaradi tega, ker mi nudi izredno raznoliko delo.«

3. Prepričan sem, da ste med svojim službovanjem doživeli marsikak težek trenutek. Kateri Vam je najbolj ostal v spominu?

»V tovarni sami, k sreči, nisem imel takšnih težav, ki bi mi globoko ostale v spominu. Vsakdo, kdor dela, naleti na težave in zapreke, in tudi jaz sem jih moral premagovati. Čeprav ne v neposredni zvezi z mojim delom, mi je sledeči dogodek najbolj globoko ostal v spominu: Isti dan, ko sem se med vojno vrnil iz nemškega ujetništva, sem bil priča groznemu prizoru. Nemški okupatorji so ravno pred našo tovarno ustrelili pet talcev. Še dandanes mi stopi ta grozni dogodek vedno pred oči, ko hodim mimo njihovega spomenika pri vratarnici.«

4. Upam, da tudi pri Induplati velja izrek: Za dežjem pride sonce; zato nam opišite Vaš najlepši trenutek v tovarni!

»V tovarni sem doživel dosti prijetnih in zabavnih trenutkov — kdo bi se mogel spomniti vseh ali izbrati iz njih najlepšega! Dosegli smo in dosegamo lepe uspehe v proizvodnji, o katerih se mnogo piše in smo vsi ponosni nanje. Tovariško vzdušje med sodelavci rodi marsikak duhovit dovtip, vendar me to ne razveseli tako, kakor navidezno nepomembne stvari. Mali dogodki, kot n. pr. da delavec pobere na dvorišču žebelj in ga nese nazaj v delavnico, da se tkalka sama od sebe trudi, da zmanjša število tkalskih napak in podobni predstavljajo zame najlepše trenutke. Te malenkosti so predpogoj za uspeh vsega podjetja, kajti le iz njih se lahko rode velike delovne zmage.«

5. Socialistična ureditev je nedvomno prinesla široke možnosti tudi pri Vašem delu. Pomanjkljivosti so seveda še vedno, in vsi se moramo truditi, da jih popolnoma odpravimo. Katere so po Vašem mnenju največje in zakaj?

»Socialistična ureditev zahteva od vsakega delavca na vodilnem položaju ne samo strokovno znanje, temveč tudi politično zrelost in dejavnost na drugih področjih. Kot največjo pomanjkljivost pa smatram še vedno nepravilen odnos ljudi do dela in do podjetja. Ljudje še vedno gledajo na tovarno kot na sredstvo, ki jih izkorišča, in se premalo zavedajo, da jim ona daje kruh in da bi jim lahko pri večjem trudu vsakega posameznika, precej doprinesla k izboljšanju njihovega življenjskega standarda. Delavci še premalo pazijo na stroje in si ne prizadevajo zadosti, da bi svoj 8-urni delavnik polno izkoristili za delo. Njihov odnos do ljudske imovine še vedno ni zadovoljiv, kar lahko vidimo iz stanja, v katerem se nahajajo stranišča. Vzgoja ljudi je torej še vedno pomanjkljiva, četudi se v tej smeri v našem podjetju precej dela — organiziramo razne tečaje, vodimo razgovore z ljudmi in podobno. Vedno večje povpraševanje po našem blagu, ki je posledica naraščajočega standarda, zahteva od nas vedno večjo proizvodnjo in širši asortiman, zato moramo te pomanjkljivosti odpravljati še z večjo prizadevnostjo.

6. Ne zamerite, če Vam postavim vprašanje tudi iz svojega delovnega področja. Naša tovarna je življenjsko zainteresirana na uvoz lanenega vlakna, utenzilij in barvil, dočim je izvoz, z ozirom na velike potrebe domačega tržišča po naših tkaninah in s stališča trenutnega ekonomskega računa podjetja, bolj »perspektivna politika«. Ali se Vi s tem izvajanjem strinjate in kakšne pripombe imate na našo uvozno-izvozno dejavnost?

»Da, s tem izvajanjem se strinjam, vendar mislim, da je izvoz naših konopljenih tkanin že danes nujen, ker si moramo čimprej zagotoviti stalne odjemalce v inozemstvu, kajti domači trg kmalu ne bo potreboval več toliko jadrovin kot doslej. Konopljeno jadrovin bomo vedno izvažali, saj imamo doma zanjo zadostno surovinsko bazo in je tudi kvalitetno na mednarodni višini. Manj izgledov imamo za izvoz bombažnih in lanenih tkanin, predvsem zaradi našega pomanjkljivega oplemenitenja in dragih uvoženih surovin. Verjetno bomo dosegli z našimi lanenimi tkaninami v inozemstvu več uspeha šele takrat, ko bodo jugoslovanske terilnice uspele dobavljati laneno vlakno, ki se bo kvalitetno lahko merilo s holandskim ali belgijskim. Pri tem lahko računamo tudi na izredno elastičnost našega strojnega parka, ki nam omogoča, da lahko v kratkem času uvedemo nov artikel in popolnoma opustimo starega, ki ni več donosen. Zaradi vedno večje produkcije bomo morali vedno več uvažati lanenega vlakna in barvil, dočim bodo naše potrebe po utenzilijah zaradi iztrošenega strojnega parka tudi vedno večje.

Na drugi del vprašanja moram pripomniti, da smo si našo uvozno-izvozno dejavnost dobro organizirali in da nam zaenkrat predstavljajo edino večjo zapreko naši togi devizni predpisi.«

7. Za konec še privatno vprašanje. Čez dve leti Vam pripada zasluženi pokoj. Čemu se nameravate tedaj posvetiti? Ali sem se zmotil, če rečem: Vašemu konjičku »Mopedu«?

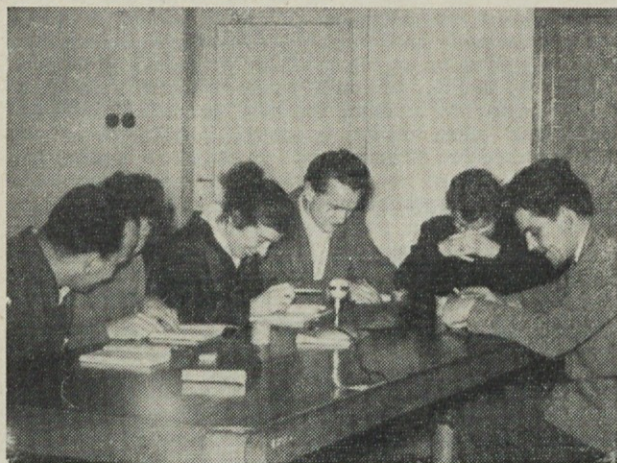
»Zaenkrat še sploh ne mislim o upokojitvi in mi je misel na to neprijetna. Zdi se mi, da bi bil preveč odtrgan od življenja, kar si sploh ne želim. »Mopeda« pa ne mislim opustiti niti sedaj niti potem!«

STROKOVNI KOTIČEK

KAJ SE ŽELITE UČITI?

Zveza sindikatov Slovenije je razposlala vsem podružnicam anketne liste z vprašanjem: »Kaj se želite učiti?« in tako je tudi naša sindikalna podružnica razdelila med svoje člane anketne liste.

Rezultati ankete niso zadovoljivi. Večina anketnih listov je bilo vrnjenih praznih. Z odgovori je bilo vrnjenih 77 anketnih listov, iz katerih se vidijo želje za naslednje tečaje:

S tečaja angleškega jezika

1. Večerna delavska gimnazija	5 kand.
2. Tečaj tujih jezikov: angleščina, začetni	2 "
nemščina — začetni	20 "
nemščina — nadaljevalni	7 "
esperanto	2 "
francoščina	4 "
3. Tečaj stenografije	4 "
4. Tečaj za knjigovodstvo	2 "
5. Tečaj za splošne predmete za pridobivanje viš. kvalifikacije	24 "
Od tega: kovinske stroke	6
električne stroke	3
tiskar	1
lesno-predelovalne stroke	4
tkalske stroke	7
gradbene	1
varilci	2
6. Tečaj za organe delav. samoupravljanja	2 "
7. Tečaj za zdravstveno prosvetljevanje	9 "
8. Tečaj za dramatiko	4 "
9. Tečaj za matematiko	3 "
10. Tečaj za kemijo	3 "
11. Tečaj za šivanje in krojenje	6 "
12. Šoferski tečaj	1 "
13. Gospodinjski tečaj	4 "
14. Tečaj za ročna dela	

Pri tem niso upoštevane prijave za tečaje, ki so bili organizirani ali pa še bodo organizirani v podjetju.

VAM JE ZNANO ...?

— da večina metuljev pogine v pozni jeseni, v času prvih hujših mrazov?

— da poznamo danes okoli 650 človeku koristnih rastlin, divjih, nekoristnih ali celo škodljivih pa okoli 200 000

— da doseže noj do 2 in $\frac{3}{4}$ m višine in težo 100 kg

— da so iznašli tehniki žarnico, ki spreminja barve že s tem, da vrtimo stensko stikalo?

— da pojemo v FLRJ sorazmerno največ kruha v Evropi? Na enega prebivalca odpade nad 200 kg kruha letno

— da poznamo tudi že zelo majhne žepne spremjenike?

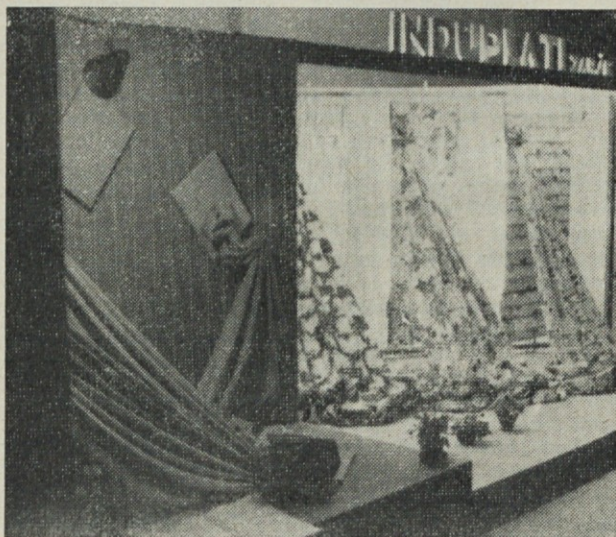
MED NOVITETAMI NA TITOVİ CESTI

Dela na dograditvi Gospodarskega razstavišča v Ljubljani so tekla nemoteno dalje, čeprav je tekstilna industrija s svojo razstavo že urejela notranjost prostorov.

Prijetno smo bili presenečeni, ko smo si lahko od blizu ogledali samo ureditev prostorov, ki že sedaj daje videz sodobne arhitekture. V teh prav mičnih prostorih so razstavljali tekstilci svoje izdelke, saj je že znana navada, da se leto začne z modo in neha z ne vem kakšno razstavo.

Slovenska tekstilna podjetja so v družbi s sorodnimi podjetji iz drugih republik prikazala mnogo izdelkov, ki za navadnega obiskovalca niso vzbujala posebne pozornosti. Prav posrečeni pa so bili izdelki tovarn pletenin, ki so tako v barvi kakor v kroju predstavljali precej novih modelov. Prav posrečeni so bili nadalje pleteni kompleti.

Posebno pozornost je letošnja razstava v Ljubljani posvetila tovarnam konfekcije. Konfekcija v naši deželi še vedno ni zavzela onega mesta, katero ji pripada po primerjavi z ostalimi državami v in izven Evrope. Konfekcijsko oblačenje je v zapadnih državah že nekaj tako običajnega, da je drago obrtniško delo v tem pogledu skoro popolnoma izrinjeno. Potrebno je zatorej propagirati in podpirati konfekcijo ter tovarne za izdelavo konfekcije. Že sam smisel konfekcijske izdelave na tekočem traku je nekaj prispevek k socializmu, saj s tem odpade tisto drobnjaško obrtniško delo, katerega prevzame s tem nase skupnost v okviru gospodarske organizacije ali pa zadrage.

Naš paviljon na GR (sejem »Moda 1958«)

Nekoliko pomanjkljivo na letošnji razstavi mode je bilo dejstvo, da sta dva glavna razstavna prostora kot celoti ločena in precej obiskovalcev iz nevednosti drugega — starega dela sploh ni obiskala. Medtem ko so bili v novem delu razstavišča tudi paviljoni novi in sodobni, so bili paviljoni na starem delu nekoliko manj sodobni, čeprav brezhibni. Celotna ocena za to tekstilno razstavo je prav dobra. Arhitekti in aranžerji so z mnogo duha opremili svoje koje. Seveda to delo niso opravili vsi enako dobro. Nekaterim zelo znanim je prav na tej razstavi po splošni oceni močno zdrsnilo. Prav v tem pa je ocena za ostale, med katere spada tudi naše podjetje in ki so postavili zelo prikupne in duhovite paviljone.

Zapustimo razstavišče in se podajmo na cesto ter pogledimo okoli sebe, kako vpliva moda na našega državljana. Mesto je za korak, dva pred deželo, toda tudi mesto, z nekaterimi izjemami, ne spremlja tempo časa, ki pravi, kar je sedaj novo, bo čez pol leta staro.

mm

Iz meseca v mesec

KAKO SMO DELALI V MESECU JANUARJU 1958

Izpolnitev količinskega plana:

predilnica	113,7 %
tkalnica	116,2 %
gasilske cevi	86,0 %

Izpolnjevanje norm je bilo sledeče:

predilnica 119,7 % v normi je delalo 269 delavcev
tkalnica 114,5 % v normi je delalo 402 delavcev
oplemenit. 126,3 % v normi je delalo 64 delavcev
tiskarna 129,0 % v normi je delalo 19 delavcev

Povprečno doseganje norm je bilo 117,5 % in je v normi delalo 754 delavcev. Konec januarja smo imeli zaposlenih delavcev 1051 in 10 vajencev. Večjih zastojev v januarju nismo imeli in je produkcija potekala zelo zadovoljivo, kar se odraža tudi v doseženih odstotkih izpolnitve plana.

OBRAČUN

Člani Društva inženirjev in tehnikov tekstilcev Slovenije so se letos zbrali v Kamniku, da tam poslušajo poročila o delu podružnice Jarše. Tako je 45 članov iz 9 kolektivov oziroma ustanov prisostvovalo v petek 14. februarja občnemu zboru podružnice.

Predsednik podružnice tovarš Ukmar Janko je v svojem poročilu navedel niz uspehov, ki so bili doseženi na polju strokovne izobrazbe in družabnega dela. Tečajji, predavanja ter strokovne ekskurzije so bile izvedene po programu. Uspehi niso izostali. Pa ne samo člani so se strokovno usposabljali, v nekaj primerih so bili člani društva tisti, ki so s svojim znanjem predavali ostalim ukaželjnim članom in ne članom društva iz stroke.

Slabši uspehi so bili doseženi na polju študiranja tujih jezikov. Tudi strokovne knjižnice se člani niso posluževali v možni meri.

Blagajna je v redu vodena ter so prispevki in izdatki pravilno evidentirani. Podružnica je v finančnem pogledu poslovala pozitivno ter je upravni odbor prejel za svoje celotno poročilo, vključno blagajniško poročilo, toplo priznanje s strani navzočih članov.

Člani naše podružnice pred občnim zborom

V diskusiji so se člani osredotočili na nekaj vprašanj, in to, naj se dokončno uredi vprašanje članskih izkaznic.

Ekskurzije naj se v prihodnje osredotočijo predvsem na medsebojno spoznavanje obratov, kjer so zaposleni člani podružnice.

Število sestankov naj se osredotoči na večkratno snidenje vseh članov podružnice, povezano s prejšnjim odstavkom.

Študij tujih jezikov se prepušča individualnim interesantom.

Članarino naj pobira član upravnega odbora iz kolektiva, kjer je zaposlen.

Knjižničarji strokovnih knjižnic naj medsebojno izmenjajo sezname strokovnih knjig, da tako omogočijo vsem članom podružnice uporabljanje strokovnih knjig.

Organizirajo naj se predavanja. Zelo primerna so predavanja, s katerimi se članstvo seznaja s finančno politiko našega gospodarstva.

Slovenski strokovni časopis »Razgled« naj izhaja tudi v bodoče, vendar v skromnejši obliki in na slabšem papirju. Cena bi bila tako dostopna širokemu krogu čitateljev, katerim je Razgled namenjen.

Po diskusiji je bil na predlog nadzornega odbora stari upravni odbor razrešen in takoj nato izvoljen nov upravni odbor podružnice, ki šteje 9 članov. Nadalje je bil izvoljen nov nadzorni odbor in pa član za republiški upravni odbor.

NESREČE V JANUARJU 1958

Slabo smo začeli, lahko rečemo, ko pogledamo pregled nesreč v preteklem mesecu. Pregled nesreč po obratih pa izgleda takole:

Predilnica	Tkalnica	Oplemenitilnica	Ostali	Skupaj	Od tega na poti na delo ali z dela
2	4	—	4	10	3

Kljub velikim zneskom, ki smo jih v lanskem letu izdali za HTZ službo v podjetju, in dejstvu, da so stroji povečini opremljeni s primernimi varnostnimi napravami, se število nesreč ne zmanjša. Ugotovitev, da je nesreči največkrat vzrok neprevidnost, nas pripelje do zaključka, da je treba pri delu biti tudi z mislimi in ne samo z rokami, in da je najboljša varnostna naprava, previdnost delavca.

mm

NE POZABITE »VIA CICERONE«

Hud mraz nam je rezal v kosti in močna burja je pihala, ko smo na meji v Fernetičih stopali proti carinarnici. Zelo hitro in vljudno so naši obmejni organi opravili svojo nalogo, in že smo bili v republiki Italiji.

Z »bon giorno«, nas je pozdravil lep zastaven Italijan, ki je prišel v avtobus, da pregleda potne liste. Hitro je bilo tudi to delo opravljeno, in že smo brzeli v nepoznano deželo. Vedno višje je bilo sonce, in mi vedno bliže Trstu.

Pod nami je Trst. Lepa cesta se spušča v pravih serpentinah vse nižje in v Trstu smo. Še nekaj dobromišljenih nasvetov ter opozorilo, ne pozabite ime ulice, kjer parkiramo »Via Cicerone«, in zginili smo po ulicah.

Nekaj ljudi se je drenjalo za nami in želelo kupiti meso ter cigarete, ki smo jih imeli s seboj. Nič nismo prodali, ker so premalo nudili. Sele na trgu smo sklenili kupčijo. Žal so nekateri nasledili prvim kupcem ter prodali pod ceno, kakor smo kasneje (na žalost prepozno) ugotovili. V banki smo zamenjali nekaj stotakov in tako z lirami oboroženi krenili v prodajalne.

Ne vem, kdaj smo dobili spremljevalca, ki je s hlinjeno uslužnostjo vodil Slovence v iskane trgovine ter jim bil tam za tolmača. Ker je precej takih »vodičev«, smo kmalu ugotovili, da so to plačani ljudje, ki vodijo stranke v trgovine ter prejmejo tam provizijo od sklenjene kupčije. Prva skrb je bila, znebiti se »vljudnega vodiča« in mahnuti jo na svoje. To se nam je tudi posrečilo, in kdor je vedel kaj želi kupiti in kakšne so cene v Trstu, ta je opravil najboljšo kupčijo brez vodiča.

Seveda si niso znali vsi pomagati, in tam so pomagali drug drugemu tako, da je bil končni rezultat ob odhodu iz Trsta za veliko večino zadovoljiv.

O Trstu bi se dalo marsikaj napisati, toda bili smo v njem le malo časa in opis ne bo zadovoljil v celoti onih, ki ga poznajo točneje. Kljub močni burji in sorazmerno hladnemu vremenu, je promet, in to avtomobilski, zelo močan, in ni da bi ga primerjali z ljubljanskim. Pozna se tudi, da so trgovine v rokah privatnikov, ker se poleg na trgu s krikom in vikom prodaja tudi drugje po mestu. Solidnosti pri tem ne poznajo in kdor nasede zahtevani ceni, ta je plačal svojo lahkovernost. Italijani so zelo temperamenten narod in takšno je tudi njihovo obnašanje pri sklepanju kupčij, ker o trgovini v našem smislu ne moremo govoriti. Prodajalec in kupec se namreč pogajata tako dolgo, da »zglihata« za ceno, ki obema ustreza.

Pristanišče je zelo veliko in lepo urejeno. Velike prekoceanske ladje so vsidrane ob pomolih in čakajo novega tovora ali novih potnikov. Imam vtis, kot da čakajo zaman, ker ima Italija preveč velikih pristanišč, da bi bil Trst kaj več vreden za Italijo. Toda Trst je italijanski zaradi politike in ne etničnosti. Ladje bodo tudi nadalje pristajale v Trstu, toda prometa bo verjetno vedno manj.

Restavracije nismo obiskovali. Obedovali smo v neki manjši gostilni, kjer so nam servirali italijansko jed — makarone. Pojedli smo, pa bi še več, toda treba je bilo nadaljevati poset mesta.

V večernem mraku smo se priključili koloni 17 avtomobilov, ter preveč počasi vozili nazaj proti meji. Trst je prižgal svoje luči (s temi ne štedijo) ter vedno bolj ostajal za nami. Še smo zrlili na morje in mesto, ko smo naenkrat bili zopet na carini.

Tudi tokrat so bile vse formalnosti hitro opravljene in nadaljevali smo pot proti domu. Nevšečnost nam je pripravila le burja, ki je napihala meter visoke zamete, kjer smo stali več kot dve uri in prišli v zamegljeno Ljubljano tako šele nekaj pred polnočjo.

Naši želji je bilo s tem zadoščeno. Videli smo Trst in naveličali smo se ga v manj kot pol dneva.

Otmär

Pred odhodom na Via Cicerone

Vi vprašate – MI ODGOVARJAMO

Tovarišica S. F. sprašuje, zakaj nima ambulanta svoje lastne pralnice, in kako se da takemu stanju pomagati.

DS bo na eni prihodnjih sej obravnaval tudi to vprašanje. Predvideva se pa nabava novega pralnega stroja, ki bo služil tudi stanovalcem v tovarniških hišah. V ta namen se predvideva nastavev honorarno zaposlene ženske, ki bo upravljala stroj in s tem vršila uslugo številnim samcem pa tudi ambulantni.

Pozivamo vse sodelavce v Induplati, da naslovijo vprašanja, katera sodijo v to rubriko, na uredništvo, to je v roke tovarišu Lipovšku v filmski tiskarni (poslojce predilnice).

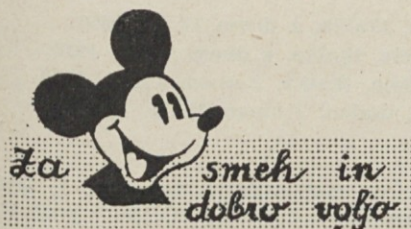
Na dostojno vprašanje bomo v vsakem primeru dali dostojen in v možni obliki zadovoljiv odgovor.

Uredništvo

Popravek

V zadnji številki našega glasila je zaradi neznana nastala napaka v članku »Iz občinske konference ZK Domžale«. V zadnjem odstavku tega poročila se glasi pravilno »novi občinski komite šteje 27 članov od tega osem mladincev«, in ne, kakor je bilo napak napisano dva mladince.

Urednik

VESELA KRONIKA

Nič ne pišem v Konoplanu rajše kot zadnji stavek »pa še drugič kaj«, predvsem če vem, da bom imela kaj pisati. Takle zaključek mojega poročila se vseeno drugače sliši kot na primer »Vabilo«, ki se končuje s stavkom »udeležba obvezna«.

Pusta smo svečano spravili za leto dni v kraj, brez vseh slovesnosti pa se je od zemljanov poslovenil tič enega naših sodelavcev. Revež se je zadušil. Kaj takega se pa ne primeri vsako leto, zato mu je rekel nadrejeni, also, lahko greste v planine, samo na pevške vaje morate priti, in prizadeti je mož, da malo takih, bil je na planini in na pevski vaji.

Manija izpitov nas obišče, kot n. pr. epidemija gripe. Tako so v začetku letošnjega leta naši stari polagali izpite. Zaključek je bil najboljši, kar potrjuje, da so na vodilnih mestih res odličnjaki.

Manj veselja je pripravil vratar Z. enemu naših sodelavcev konec preteklega meseca (januarja), ko je revež pred vratarnico svojo ženo čakal, ki naj bi prišla z izleta (bila je v Trstu). Mož na vratih je bil s čakajočim usmiljen, pa ga je nagovoril »kar domov pojdi, so telefonirali, da jih ne bo«. Nagovorjeni je poslušal in zabredel v noč. Kratek čas mu je delal le mraz (–23° C). Ravno, ko je vse uredil za prihodnji dan, pa je potrkala žena in vsa razočarana spraševala, zakaj jo ni počakal. Kaj bi ji vi odgovorili? Mož je molčal in šel po prtljago uro in pol do Induplati, in uro pa pol nazaj vse zato, ker je nekdo rekel, da jih ne bo, čeprav to ni bilo res.

Skraini čas je tudi, da smo dobili novo komisijo za sprejem delovne sile. Stara je namreč postavljala kaj čudna vprašanja. Eno takih se je nekoč glasilo (primerno k delu, ki ga je vprašana pred tem opravljala) »si že kaj štemplana?« Nerodna reč

prav kakor takle pojem, od kod so doma delavke iz našega podjetja. Nekdo je našteval in pravi: »iz Jarš, iz Mengša, iz Radomelj, iz gilerce itd.«.

Zabavno je bilo tudi zadnjič, ko sta dva naša sodelavca (oba priimka se pričneta s črko K) zmešala vse pojme. Prvič sta mislila, da je tovarniško dvorišče motorno dirkališče, drugič sta pozabila, da motor sam vleče in ni potrebno, da eden stalno poriva stroj, tretjič pa sta imela tudi pomanjkljive pojme o svečkah, ker sta pravo dobila šele od naših šoferjev, ki so naredili celemu cirkusu konec.

Na vsakem koncu je cilj, kdor pa ostane na polpota, ta še ni na cilju, težko pa je priti na cilj s plačevanjem članarine, če niti naši hauptmani ne plačujejo članarine po lestvici. Te le redko vidimo, delavec je pa vedno na tapeti. Zato od prvega do zadnjega vsi — po lestvici.

Za slovo pa še topel objem od smrti, kakršnega je bila deležna »L«, ki je mislila, da je njen mož še vedno v smrt oblečen. Nu, veselja je bilo hitro konec in s tem mojega pripovedovanja tudi

pa še drugič kaj

Vaša Spelca

NE NUCA NEČ, NE ŠKODJE NEČ!

V torek 18. februarja smo se zadnjikrat letos zvrtili v ritmu pustne prešernosti. Dan kasneje smo se z vsemi svečanostmi za leto dni poslovili od veselih norčij.

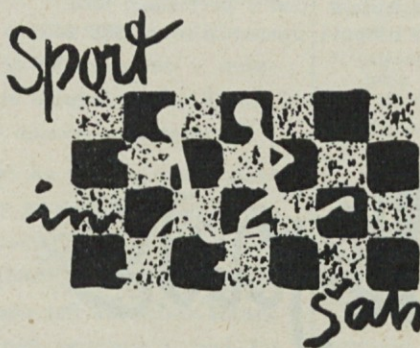
Sledili smo tajnim pripravam za ta ceremonijal, ter polni fribca pričakovali pokopa pusta, ki je bil v Jaršah napovedan za 15. uro. Čas, prava neumnost in nestrpnost sta zmedla štrene pravemu voznemu redu in pogrebna povorka pustnih šem je krenila na svoj obhod že pred 14. uro, tako, da se je marsikdo resnično upravičeno jezil. Vkljub vsemu je bilo zabave dovolj in so našemljeni sodelavci obrali skoro vse »bolj poznane« gostilne ter tam s potrebno potrlostjo čakali na odkupnino za jamo.

Iz Jarš je krenil spreved v Mengeš, nato v Domžale, ter dalje preko Vira na Količevo, v Radomlje, Rova, Homec in nazaj v Jarše. Veselja je bilo na pretek in so se številni navzoči od srca nasmejali, četudi takih ni manjkalo, ki jim pustni blagoslov »ne nuca neč, ne škodje neč«, ni bil po godu. Izjeme se najdejo pri vsaki stvari in kako bi bilo, če bi jih v tem primeru ne bilo.

Primerno se mi zdi na tem mestu omeniti gostoljubnost in razumevanje za ta običaj, katerega so imeli v Rovah v gostilni Pirc. Le malokrat zaide Jaršan v Rova, toda kadar pride, je veselo presenečen. Upajmo, da se bomo pri Pircu v Rovah še večkrat videli, četudi nenašemljeni, vendar s potrebno radostjo in veselostjo.

Veselega pustnega časa je za leto dni kraj. Konec bo tudi jeze, ki so jo imele nekatere žene s svojimi možmi, ki so po njihovem mnenju »najbolj nori«. Škoda le, da se zakonske družice ne najdejo na skupnem zboru in bi tam ugotovile, čigav mož je v pustnem času najbolj nor. Morda bi se v takem primeru izkazala marsikatera ženka za precej nerodno in popolnoma prekosila svojega ljubega norega možička.

mm

»PARTIZAN« JARŠE MED DVEMA POSLOVNIMA DOBAMA

17. februarja se je vršil redni letni občni zbor Partizana Jarše. Upravni odbor društva, ki je bil izvoljen za leto 1957, je polagal svoj račun. Delo društva je bilo v letu 1957 precej razgibano, saj je zabeleženo niz prireditiv. V svojem fizikalnem delovanju je Partizan imel skozi vse leto telovadne oddelke in se se je udeležil s 40 udeleženci Festivala telesne kulture v Ljubljani. Tudi tradicionalno športno tekmovanje STIPI je bilo več ali manj uspešno. Doseženi rezultati

so bili zelo dobri — vendar je bila udeležba premajhna. Poleg navedenega so bili aktivni tudi odbojkaši in smučarji, ki so priredili več uspešnih tekmovalj in tečajev.

Prosvetno delo v Partizanu se je poleg rednih vaj pevskega zbora razvilo šele proti koncu leta. Člani dramske skupine so v tej poslovni dobi dali na oder tri igre.

Uspehi Partizana so bili dobri z enim samim večjim nedostatkom, da je delovanje v društvu premalo množično. Predvsem se mladina še vse premalo zanima za fizikalno in kulturno delo. Tudi pri udeležbi na občnem zboru smo opazili, da mladine, z redkimi izjemami, ni bilo.

Upravni odbor je bil uspešen v tej poslovni dobi ter na občnem zboru izvoljen nov upravni odbor s tovarišem Borštnarjem Dušanom na čelu. Tovariš Borštnar je nesebičen delavec v društvu vse od njegove ustanovitve in upamo, da je bilo vodstvo društva zapuščeno pravih rokam.

V teku razprave o poročilih so prišle do izraza težave, ki jih ima naše društvo pri svojem delu. Ugotovljeno je bilo, da je treba predvsem več in sistematične propagande. Dalje je bila iznešena težava pri prosvetnem delu društva. Ta težava je predvsem pri koriščenju dvorane. Občni zbor je sprejel s tem v zvezi dva sklepa: 1. da se skuša doseči skupno z upravo podjetja in s sindikalno podružnico sporazum o nastavitvi plačanega hišnika, ki bo stalno skrbel za to, da bo dvorana v redu in na razpolago za prosvetno ali telovadno delo. 2. Da se doseže skupno s sindikalno podružnico in upravo kina Induplati sporazum o pravilnem razporedu in koriščenju dvorane. V to svrhu je dal občni zbor pobudo za skupno sejo upravnih odborov sindikalne podružnice Induplati in Partizana Jarše.

Iz poročil smo nadalje razbrali, da skrbi Partizan za svoj vodniški kader, saj poseča trenutno 5 mladincev in mladink tečaje v Ljubljani.

Občni zbor je sprejel tudi sklep, da se nagradi vodnike (ice) in požrtvovalne člane društva s primernimi nagradami za njihov trud v preteklem letu.

»Partizanu« in njegovi upravi v letu 1958 želimo mnogo uspehov.

-c-c

PERSONALNE IZPREMEMBE

Vstopi:

1. Majhen Marija, delavka v oplemenitilnici, z dnem 4. II. 1958;
2. Štrukelj Jože, dvorišni delavec, z dnem 4. II. 1958;
3. Bistan Stefan, predilec, z dnem 4. II. 1958;
4. Trebušak Rudolf, predilec, z dnem 6. II. 1958;
5. Jereb Marija, tkalka, z dnem 17. II. 1958;
6. Sedlar Pavla, tkalka, z dnem 17. II. 1958;

7. Šarc Antonija, tkalka, z dnem 17. II. 1958;
8. Videgar Angela, tkalka, z dnem 17. II. 1958;
9. Vrbanec Terezija, tkalka, z dnem 17. II. 1958;
10. Kepic Helena, tkalka, z dnem 24. II. 1958.

Izstopi:

1. Križnar Antonija, motovilka, z dnem 30. I. 1958, izstopila sporazumno z upravo podjetja, v podjetju službovala 11 let;
2. Štrukelj Fani, tkalka, z dnem 11. II. 1958, samovoljno zapustila delo, v podjetju službovala 10 mesecev;
3. Dimc Ivan, ključavničar, z dnem 15. II. 1958, izstopil sporazumno z upravo podjetja, v podjetju služboval 13 mesecev.

Poročili so se:

1. Rihtar Pepca, delavka v adjustirni, poročena Omahna;
2. Emeršič Ana, tkalka, poročena Sankovič;
3. Fujan Mara, navijalka, poročena Prezelj;
4. Kepic Terezija, mok. pred., poročena Kotar;
5. Perko Francka, predica, poročena Špende;
6. Trojanšek Francka, motovilka, poročena Novak;
7. Vodlan Angela, mok. predica, poročena Peterka;
8. Kralj Marija, mok. predica, poročena Črnič;
9. Tomažič Marinka, navijalka, poročena Zupan;
10. Trojar Ljudmila, tkalka, poročena Malin;
11. Kropivšek Tončka, nameščenka in Bartol Janez, mojster v predilnici.

PRATIKA

Sušcu so včasih
rekli brezen,
ker je z rilcem ril
in z repom bil
in po desetkrat na dan
je bil jezen,
ker mu je prah
sproti mokroto popil.

SPORED FILMOV KINA »INDUPLATI« JARŠE

- 15.—16. marca »Hči polka«, italijanski zabavni film,
- 19.—20. marca »Tarzan v puščavi«, amer. pustol. film,
- 22.—23. marca »Rob Roy«, angl. barvni pustolov. film,
- 26.—27. marca »Dnevnik majorja Thompsona«, franc. zabavni film,
- 29.—30. marca »Čaj za dva«, ameriški zabavni film v barvah,
- 2.—3. aprila »Ne obračaj se sinko«, jug. film,
- 5.—6. aprila »Indijanski borec«, amer. vestern film v barvah,
- 9.—10. aprila »Na morilčevi sledi«, amer. krim. film.

Predstave so v sredo ob 20. uri, četrtek ob 19. uri,
soboto ob 20. uri in nedeljo ob 16. in 18. uri.

Uprava kina

Izdaja v 750 izvodih kolektiv tovarne »INDUPLATI« — Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek — Natisnila in klišee izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani